

maningstale er, som den er, paa en Maade tillige fungere som Christen, som et Slags Sjælesørger, og det er igjennem denne Betragtning, at jeg kommer til det Resultat, at der kan være Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, at en Tøbe bliver EneDommer, ligesom der for mig ikke er nogen Tvivl om, at det ikke kan falde Nogen ind, at en Tøbe skulde kunne ansættes i Folketirken. Anderledes stiller Sagen sig derimod, hvor der ikke er Tale om at bringe Dommeren i den Stilling, at han efter Anordningen skal formane til Eden, som f. Ex. i en Collegialret, hvori den enkelte Dommer, der paa Grund af sin Troesbekjendelse kan have Vanskelighed ved at fungere, i det enkelte Tilfælde kan overdrage denne Function til en af sine Colleger. Derfor har jeg udtalt, at jeg aldeles ikke nærer nogen Tvivl om, at en Tøbe kan være Medlem af en Collegialret. Jeg veed desuden, at dette faktisk er saa, nemlig i Sø- og Handelsretten, og der er for mig ikke den ringeste Tvivl om, at en Tøbe eller en Mand af en hvilken som helst anden Troesbekjendelse kan være Minister. Jeg vil ikke sige, at det var rigtigt, at han var Cultusminister, det troer jeg ikke, han kan være, men at han var Justitsminister, er der ikke det Ringeste i veien for, og Finantsminister er det jo ganske naturligt, at en Tøbe kan være. En Tøbe kan ogsaa være Politidirecteur, thi en Politidirecteur skal jo ikke tage i Ed, og jeg erkjender, at han kan være fuldstændig godt stillet dertil, han kan ogsaa være Borgmester, det er der ikke det Ringeste i veien for, og Amtmand ikke det Fjerneste. Det er saaledes slet ikke, fordi jeg ikke selv sætter ligesaamegen Priis paa Troesfriheden som den ærede Taler, men kun fordi det ikke er gaaet op for mig, at her er Tale om Troesfrihed, at jeg har udtalt mig, som jeg har gjort. Naar den ærede Taler i sin Motivering saa stærkt har pointeret, at det vilde være mig umuligt at gaae ind paa Dagsordenen, da skal jeg sige, at den tværtimod er af den Bestaafenhed, at jeg meget godt kunde underskrive den, naturligtvis med Undtagelse af den her fremhævede Side deraf, thi den kan jeg ikke underskrive. Dette stemmer fuldstændig med mine Udtalelser forleden. Desværre foreligge de endnu ikke trykte; jeg

wilbe ellers have tilladt mig at oplæse nogle af dem. Dette er jo den hele Misforstaaelse, og den er kommen frem derved, at den ærede Taler lagde en ganske anden Betydning ind i mine Udtalelser end den, der laa deri, og jeg vil ikke ganske frakende den ærede Interpellant at have nogen Skyld deri, idet han nemlig, efterat jeg havde svaret paa det almindelige Spørgsmaal, kom frem med det enkelte Tilfælde, nemlig, om jeg vilde finde det betænkeligt, at en juridisk Candidat, der var Mosait, blev constitueret til at beklæde Dommerstedet. Dette var det enkelte Tilfælde. I dette Tilfælde kunde jeg ikke svare anderledes, end jeg gjorde, men den ærede Taler har ikke Ret, naar han paastod, at jeg derved vilde affære Mosaiter fra at komme ind paa Sagsforveien ad den Veie, der ogsaa er anvist, nemlig gennem Fuldmægtigpladser hos Dommere. Der kan meget godt gives en Mosait en almindelig Constitution som Dommerfuldmægtig, hvor der ikke bliver Tale om den Function, som en Mosait efter min Mening ikke kan bestride. Altsaa, en Constitution til at beklæde Dommerstedet i streng Forstand, vilde jeg ikke finde det rigtigt at meddele en Mosait, navnlig i Principalens Fraværelse. Men at en Mosait faaer Constitution som Dommerfuldmægtig i Almindelighed, hvorved man forstaaer Ret til at foretage Skifte-, Arrest- og Fogedforretninger, holde Auctioner osv., er der ikke det Ringeste til Hinder for. — Jeg kan efter disse Udtalelser ikke have Noget imod Dagsordenen, saa meget mere, som jeg virkelig selv kunde have underskrevet den. Jeg vil i denne Dagsordens Vedtagelse see et Botum for, at Opinionen imod at lade Tøder blive Dommere er i stærk Aftagen. Den vil give en Bished for, at ærede Medlemmer af Folkethinget ikke dele denne Opinion; men jeg kan paa den anden Side ikke lægge den Betydning i Afstemningen, at det ikke skulde være rigtigt, at Regjeringen forbeholdt sig fuld Frihed til i enkelte Tilfælde at tage Bestemmelse om, hvorvidt Mosaiter kunne blive Dommere eller faae Constitution i denne Egenkab.

Varfod: Næst at bemærke, at jeg ikke selv har affattet den Dagsorden, og at den